

Kommunistinen naisten Internationale ja työläisnaiset

Siitä lähtien kun sosialismi muodostui joukkoliikkeeksi, on siinä työläisnaisella kunniaikkain osuus. Ja mitä mahtavampaa oli työläisten taistelu jossakin maassa, mitä draamallisempia ne tapahtumat, joitten kautta työväenluokan täytyi kulkea, sitä suurempi osuus näissä tapahtumissa kuului naiselle.

Joku päivä sitten oli minulla tilaisuus nähdä kokonainen sarja ranskalaisten kommunaaridinaisten valokuvia. Tässä ryhmässä oli valokuvattu viisitoista naista, jotka joutuivat tuomittaviksi Pariisin Kommunin murskaamisen jälkeen v. 1871. Kunkin näistä kasvoista säteilee mieluuttua ja jaloutta. Ja tunneta on kuinka suurta osaa Pariisin kommunissa Pariisin työläisnaiset näyttelivät.

Kun yleismaailmallinen imperialismin teurastus purkautui v. 1914 ja kaikki vanhan virallisen sosialidemokratian johtajat kavalisivat työväenluokan, olivat työläisnaiset ensimmäisiä, jotka kohottivat vastalauseen lipun tätä hirvittävää petoa vastaan. Ja muutaman kuukauden imperialismin teurastuksen alkamisen jälkeen kokoontui Bernin kaupungissa Klara Zetkinin toimissa puheenjohtajana kansainvälinen työläisnaisten konferenssi, joka ensimmäisenä kohotti kansainvälisen taistelun lipun imperialistista teurastusta vastaan.

Ja kuka ei tietäsi pietarilaisten ja moskovaalaisten työläisnaisten suuresta osuudesta Venäjän proletaarisessa vallankumouksessa. Kun heinäkuussa v. 1917 porvariston palkkalainen Kerenski toi rintamalle takapajuisia sotajoukkoja teurastaakseen Pietarin bolsheviki-töyläisiä, niin Viipurin puolen työläisnaiset lähtivät kymmenittäin ja sadottain kasarmeihin näitten sotajoukkojen keskuuteen ja puheillaan, agitatsioonillaan, saavuttivat sen, että jo kuukauden kuluttua nämä sotajoukot olivat työväen vallankumouksen puolella. Ja otetaan esimerkiksi viime päiviltä: kun illalla marraskuun 5 päivänä jättiläiskokouksessa Uritskin palatsissa käsiteltiin kysymystä joukko-mobilisoinnista eteläiselle rintamalle lähettämistä varten, niin tämän kirjottajalle lähetettiin yli kaksikymmentä työläisnaisten kirjottamaa kirjelappua, joissa kiukkuisesti pantiin vastalause sitä vastaan, että rintamalle ei lähetetä naisia.

Ei ole kulunut puolta vuotakaan siitä, kun Moskovassa syntyi Kommunistinen Internationale, mutta jo tämä vähäinen aikamäärä osottautui riittäväksi kommunistiselle Internationalelle kasvaakseen suurvalaksi. Kommunistiseen Internationaleen kuuluu nyt jo lähes 50 puolta: yli miljoonan jäsentä on järjestynyt kommunistisen Internationalen riveissä. Kaikissa suuremmissa Euroopan ja Ame-

kan maissa on olemassa huomattavia ja joka päivä lujittuvia kommunistisia puolueita ja kaikissa näissä puolueissa poikkeuksetta työläisnaisille kuuluu yksi tärkeimmistä paikoista. Kommunistinen Internationale ei voi voittaa niitä kauan kuin sen riveissä ei taistele työväenluokan toinen puolisko — työläisnaiset. Kunkin työtätekevän naisen tulee kuulua taistelevan proletariaatin riveihin siinä maassa, jossa asuu. Eikä sekään riitä. Kunkin työtätekevän naisen tulee tukea työläisten kansainvälistä järjestöä. Ja III:n kommunistinen Internationale onkin juuri tämä työläisten kansainvälinen järjestö. II:n Internationalen riveihin ovat jääneet yksinomaan työväenpuolueiden kavalijat ja lakonrikkurit, ovat jääneet ne, jotka ovat murhaneet aikamme kaikkein nerokaimman naisen, Rosa Luxemburgin. Rosa Luxemburgin murhaajain kanssa ei tule kulkemaan yksikään tietoinen työläisnainen. Koko mailman työläisnuorisoon on ryhmittynyt III:n Internationalen ympärille. Yhtä yksimielisesti on III:n Internationalen ympärille työläisnaistenkin ryhmittytävä.

G. Sinovjev.

Pakinaa New Yorkista

Minussa on kauan kaivellut ajatus mikä koskee meidän perhepalvelijoiden jokapäiväistä elämää. Ajattelen että eiköhän meidänkin sopisi tässä, kun sitä hyvää parasta odotellaan, vähän niinkuin jutustella keskenämme miten me voisimme edes pieniä väliaikaisia parannuksia saada oloihimme. Kaikkien muiden alojen työläiset taistelevat ja voittavatkin; me vaan olemme hiljaa aivan kuin kaikki olisi ensiluokkaista meihin nähden.

Minä ajattelen että nyt kun ei ole meitä vielä palvelijatarunio turvaamassa eikä järjestämissä, niin me voitaisiin keskenämme keskustella olosuhteistamme, tarkotan että meidän pitää hommata sellaisia keskustelutalouksia. Se käy mainiosti päinsä New Yorkin suomalaisessa osuuskodissa. On se yhtä tärkeätä kuin ne monet muut janttailut mistä siellä monasti iltakaudet janttailaan. Agitatsioonitilaisuuksissa yksi hyvin tärkeä asia olisi tämä: perhepalvelijoiden työn määritteleminen; se on, mitä ja minkä verran kuuluu tavallisesti tehdä tytön joka on paikassa, missä on vaan yksi palvelija; mitä ja mitkä työt kun on kahden tytön paikassa ja aina siitä ylöspäin. Tämä synnyttää useasti katkeruutta kun tytöt eivät tiedä mikä se kuuluu tehdä ja mikä tekemättä jättää. Rouvat kai ne hyvin harvoin panee rajoja töille, teettävät vain sen kymmenet työt, mitkä eivät lainkaan kuuluisi, mutta tytöt ovat hölmöjä ja tekevät. Ja se johtuu juuri siitä kun meillä ei ole koskaan ollut mitään keskustelua, missä olisi tehty sopi-

muksia. Minä tiedän että monta kertaa yksi tyttö tekee sen saman työn miltei yhtä hyvin minkä toisessa paikassa tekee kaksi tyttöä, ja taas kaksi tekee saman paikoissa, joissa on pidetty kolme tyttöä sitä tekemässä.

Ei ole lainkaan harvinaista että rouva tulee kyökkiin pienissä paikoissa antaa määräyksen joskus hyvin hienon ruokalajin valmistamisesta, että minä tahdon että sinä laitat sen ja sen minun vieraillessi tänä iltana. Sattuun että ne ottavat hyvinkin pitkän ajan laittaa. Tiedättekö keittäjät mitä silloin vastaatte. Hoksauttakaa silloin vain rouvalle että olette vain semmoisen pikkupaikan keittäjä, eikä teidän palkka eikä aika edellytä sellaista mitä tekevät keittäjät, joilla on apulaiset kyökissä jotka saavat monenkertaisesti isomman palkan j.n.e. Useasti tytöt itse pilaaivat tietämättömyydessään paikat kun eivät tiedä miten paljon sitä oikein pitäisi kyetä ja täyttää.

Sama se on sisätyön kanssa, akat niin mielellään teettäisivät pöytä- ja siivoajatydöllä yhdellä ne molemmat työt yhtä hyvin kuin että olisi kummallakin työllä eri tekijänsä. Pistänpä tähän vain kuin esimerkin vupksi erään lievän yhteentörmäyksen emnättäin kanssa. — Kun minä olin vuodetta laittamassa, niin hän katseli tietysti sivusta ja kysyi, että erkö minä käänän polstareita joka aamu. "En käänän" sanoin minä. Hän tiukkasi miksi? "Siksi," sanoin, "että minä teen jo kahden henkilön työn ilmankin ja jos minä vielä kääntelisin polstareita joka aamu ja tekisin muut pikku tehtävät, mitkä kuuluvat siivoajalle, niin ei suinkaan kenelläkään olisi tarpeellista pitää eri henkilöä siinä toimessa ollenkaan." Emäntäni lähti, eikä sanonut sanaakaan enempää. Tuollaiset huomautukset kun niille tekee arvokkaasti, ei rähisemällä, niin ne monta kertaa punastuen poistuvat. Mutta se johtuu usein työstä miten rouvat menettelevät ja ensi silmäyksellä ne tarkastavat tytön että miten paljon he voivat sitä tallata ja omaako hän yhtään tietoisuutta.

Minä uskon että tytöt mielellään luopuisivat niistä lioista töistä, jotta heille jäisi aikaa lukemiselle ja kehitykselle. Mutta meillä sietäisi olla vähän yhteistä tuumaa että toinen ei saisi tehdä enempää kuin toimenkaan, niin sitten me ei oltaisi mitään skäppejä. Kyllähän ne rouvat koettavat aina toista kehua, että se teki niin ja niin paljon ja hyvin. Kyllähän siinä on peräinkin että tytöt yrittävät, mutta paljon ne rouvat valehtelevatkin, että saisivat vain nykyisenkin piikkansa tekemään kaikkea mitä hän suvaitsee määrätä ja sellaisiin heidän huomautuksiinsa voi sanoa, että "se ei ole tiennyt paremmin, mutta minä satun tietämään."

Sitten yhdestä seikasta minä vielä tahdon tässä huomauttaa tai oikein painostaa, että paikassa missä on enempi palveli-

(Jatkoa kolmannella sivulla)

Sairaanhoitajattarien asemasta

Kapitalistisessa yhteiskunnassa ei ole monta yleistä laitosta, jonka tarkoituksena olisi muu kuin liikevoittojen tuottaminen omistajalleen. Yksinpä monet yksityisten "hyväntekijäin" armeliaisuuslaitoksetkin on järjestetty voittoja tuottavalle tai ainakin itsensä kannattavalle kannalle. Kaikki yleisön tarpeita tyydyttävät laitokset hyödyttävät etupäässä niiden omistajia, tuottavat heille rikkauksia riistämällä yleisöltä palveluksestaan huikeita hintoja sekä riistämällä palvelijain työ.

Sellaisia riistolaitoksia ovat m.m. kaikki yleiset sairaalat. Me köyhät tiedämme varsin hyvin kuinka hirveän kallista on se hoito minkä niistä saa. Ne ovat myöskin laitoksia, jotka harjottavat mitä häikäilemättömintä työläistensä — sairaanhoitajattarien — riistoa ja orjuutusta. Hyvin vähän kuuluaan koskaan julkisuudessa sairaanhoitajattarien valittavan huonoja olosuhteitaan, sillä he, samoin kuin opettajattaret ja muut "valkokoulu-orjat" ovat nähin asti eläneet sen harhaluulon vallassa, että he kuuluvat siihen työn aristokratiaan, jolle ei sovi sellaiset "roskatyöväen" menettelyt kuin järjestäminen ja sen kautta — mahdollisesti lakoilla — olojensa korjaaminen.

Kuitenkin on sairaanhoitajattarien riistanta etenkin pitkällä oppiajalla tullut niin tunnetuksi, että sille alalle pyrkijöitä on viime aikoina ollut niin vähän, että sairaaloiden täytyy kuuluttaa oppilaita ja hoitajattaria, sensijaan kun niillä oli ennen valittavana lukuisista pyrkijöistä parhaat.

Eräs entinen sairaanhoitajattari kirjottaa sairaanhoitajattarien olosuhteista seuraavaa:

"Useissa suuremmissa sairaaloissa pidetään sairaidenhoidon ohella myöskin koulua sairaanhoitajattaria varten. Ennenkuin sairaalaan pääsee sairaanhoitajattari oppilaaksi, täytyy olla täyttänyt 18 vuotta eikä yli 35 vuotias oteta huomioon. Hoitajattari-kokeella ei saa olla ketään omaisia, joiden toimeentulo on hänestä riippuvainen ja hänen tulee olla korkeakoulun läpi käynyt tai ainakin omata vastaavan koulusivistyksen. Oppiaika tavallisesti on kolme vuotta, jolla ajalla annetaan opetusta sairashoidossa sekä teoriassa että käytännössä. Ensiksi tulee hoitajattaren suorittaa koeaika, joka kestää ensimmäiset kolme tai kuusi kuukautta, jolla ajalla hän joutuu suorittamaan kaikenlaisia raskaita ruumiillisia töitä, kuten lattioiden pesua, huoneiden puhdistusta y.m. raskaita ja likaisia töitä. Tältä koeajalta hän ei saa palkkaa ollenkaan. Ensimmäiseltä vuodelta hänelle maksetaan \$5.00 kuukaudelta ja toiselta ja kolmannelta vuodelta \$10.00 kuukaudelta. Tähän sisältyy myöskin ruoka, asunto ja puhtaus. Sopimukseen tavalli-

(Jatkoa kolmannella sivulla)